

τομέα της ζωής του δουλομένου Γένους. Ολόκληρους αιώνες δουλείας σφάδαζε ο Έλληνας κάτω από τον Οθωμανικό ζυγό, με αποδεκατισμούς και πολέμους, με παιδομαζώματα και αιχμαλωσίες, με μετακινήσεις πληθυσμών και εξισλαμισμούς. Αλλά η Ελλάδα, ... μέσα απ' όλα αυτά γνωρίζει μία μεγάλη δόξα, την δόξα των Νεομαρτύρων, οι οποίοι εξύψωσαν την πίστη των ορθοδόξων, προσφέροντας τη ζωή τους υπέρ των ιερών και οσίων. Παρά την επίσημη αναγνώριση συνυπάρξεως Χριστιανών και Μωαμεθανών από τους Σουλτάνους και από αυτό ακόμα το Κοράνιο, στην πραγματικότητα υπήρξε καθημερινά σκληρός διωγμός κατά των υποδούλων Χριστιανών. Οι Τούρκοι κάθε χριστιανό που είχε καταδικασθεί ακόμα και σε θάνατο για οποιοδήποτε έγκλημα μπορούσαν να τον απαλλάξουν μόνο όταν προσερχόταν στον Ισλαμισμό. Χιλιάδες αναδείχθηκαν οι νεομάρτυρες στην Τουρκοκρατία. Φυλακίσθηκαν, κρεμάστηκαν, κήκαν, κατατεμαχίστηκαν, καρατομήθηκαν, γδάρθηκαν σαν ζώντα σφάγια, άφησαν την τελευταία τους πνοή μέσα σε πολυόδυνα βάσανα στις σκοτεινές φυλακές, αλλά δεν εξώμοσαν. Δεν αρνήθηκαν τον Χριστόν και την Ελλάδα. Ένα τέτοιο μυρίπνο άνθος, που προστέθηκε στο στίφος των Νεομαρτύρων της Αρκαδίας και στη χορεία των δεκαεπτά Αγίων της, είναι και ο Άγιος Νεοϊερομάρτυς Λάζαρος.

Ποιός πράγματι μένει ασυγκίνητος, όταν αναλογισθεί το βίο του; Συγκλόνισε την πόλη ολόκληρη με τον ενθουσιασμό του, την αγνότητα των αισθημάτων του και τη φλογερή πίστη του, την αυταπάρνηση και τη θυσία του. Ήταν ιερέυς έχοντας ιδιαίτερη πατρίδα του την Τρίπολη. Οι ευσεβείς γονείς του, Νικόλαος και Αλεξάνδρα, τον μεγάλωσαν με νουθεσία και παιδεία Κυρίου, οδηγώντας τον σε τέλεια μέτρα αρετής. Όταν χειτονήθηκε ιερέυς, εκείνους που ζούσαν με ευσέβεια τους δίδασκε, τους δε άλλους τους νουθετούσε να μην αδικούν τους πτωχούς. Κάποιος που ζούσε στην ίδια την πόλη της Τριπόλεως, ονόματι Σέλετος, διέπρατε καθημερινά αδικίες. Αυτόν τον Σέλετον, ο ιερέυς και πράγματι ιερός Λάζαρος συνεχώς συμβούλευε να μην αδικεί τους άλλους. Όταν ο Σέλετος καταδικάστηκε σε θάνατο για τις αδικίες που είχε κάνει, αρνήθηκε τον Χριστό για να γλιτώσει. Τότε, γινόμενος μωαμεθανός και διαφεύγοντας τον κίνδυνο, μαζί με άλλους Τούρκους θέλησε να πείσει τον Άγιο Λάζαρο να εξομώσει και αυτός. Τον συκοφάντησαν πολλές φορές και τον οδήγησαν στο δικαστήριο λέγοντάς του πως αν αλλαξοπιστήσει θα του δώσουν πολλά αγαθά, αλλιώς θα τον θανατώσουν. Ο Άγιος αρνήθηκε την ανίερη προσφορά των απίστων, οι οποίοι αποφάσισαν να βασανιστεί με πολλά μαρτύρια, κοινά για τους περισσότερους νεομάρτυρες, όπως μαστιγώματα, στρεβλώσεις των άκρων, αποκοπή μελών, κακώσεις και άλλα πολλά. Τέλος, βλέποντας το ανυποχώρητο του μάρτυρος τον έρριξαν στη φωτιά μέσα στην οποία ο Άγιος παρέδωσε την μακαρία ψυχή του προσευχόμενος. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως η μητέρα του τον στήριζε λέγοντάς του να υπομείνει την προσωρινή τιμωρία της φωτιάς, ώστε να κληρονομήσει την αιώνια

Βασιλεία και να χαίρεται μαζί με τους άλλους μάρτυρες, αγγέλους, αρχαγγέλους, προφήτες και όλους τους αγίους. Κατ' αυτό τον τρόπο τελειώθηκε ο άγιος νεοϊερομάρτυς Λάζαρος, οι δε παροιστάμενοι πιστοί και άπιστοι, έκπληκτοι και με φόβο εβεβαίωσαν πως φως εξ ουρανού έσκεπε τον τόπο του μαρτυρίου για τρεις συνεχόμενες μέρες. Κατόπιν, κάποιοι ευσεβείς χριστιανοί περισυνέλεξαν τα λείψανα και την κόνιν του Αγίου, τα οποία θεράπευαν εκείνους που τον επικαλούνταν με πίστη.

Ο Άγιος θέλοντας να διαφυλάξει την ευγένεια της Χριστιανικής μας πίστεως, κατεφρόνησε πλούτο, δόξα, ηδονές και κάθε άλλη σωματική απόλαυση και παρέδωσε πρόθυμα τον εαυτόν του στο θάνατον. Διδαχθείς από τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό την ανόθευτη ταπείνωση και την ειλικρινή μετριοφροσύνη, δίδασκε τους άλλους με το παράδειγμα της πράξεώς του και την σεβάσμια και ιερή παρουσία του. Χωρίς επιτηδευμένα λόγια σοφίας, οδηγούσε τους πολλούς στην πηγή της σοφίας, χωρίς ρητορία προέτρεπε τους άλλους να βρουν τον Αρχηγό της γνώσεως, την αιτία παντός αγαθού, Αυτόν που χαρίζει την αληθινή ζωή. Κατεύθυνε τους γύρω του να εντοπίσουν τον αληθινό θησαυρό, τις εντολές του Ευαγγελίου και να στρέψουν εκεί την καρδιά τους, αποστρεφόμενοι τις πρόσκαιρες ηδονές, τον μάταιο και φθιρόμενο πλούτο. Έγινε λοιπόν ο Άγιος λαμπάδα αναμμένη και ακοίμητο φώς, οδηγώντας όλους στην αλήθεια. Έζησε στην αφάνεια που επιμελώς επιδίωξε, γιατί γεύθηκε την μεγάλη παρρησία που δημιουργεί αυτή στο Θεό.

Ο Άγιος Λάζαρος μαρτύρησε, γιατί αντιστάθηκε στην παραβίαση των νόμων του Θεού. Έγινε αιτία δόξας και καύχησης της Ορθόδοξης Ανατολικής Εκκλησίας μας για την υποδειγματική του ανδρεία και σταθερότητα, δίνοντας θάρρος και ελπίδα στους χριστιανούς των δύσκολων εκείνων χρόνων, που έγιναν μάρτυρες των θαυμάτων του και της προς Θεόν παρρησίας του. Ανακαινίζει την καρδιά μας ο νέος αυτός μάρτυρας και επιβεβαιώνει το κήρυγμα των αγίων Αποστόλων και σφραγίζει όλη την Ορθόδοξη πίστη με τα πολλά βασανιστήρια οπού υπέφερε και το μαρτυρικό του θάνατο.

Ο Άγιος Λάζαρος ήταν άνθρωπος που απάντησε θετικά στη θεία έκκληση για αγάπη. Αφιερώθηκε πλήρως στο Θεό, διακόνησε τον συνάνθρωπο, υπηρέτησε την μεταμόρφωση του κόσμου. Ζωή για τον Άγιο Λάζαρο είναι ο θάνατος για τον συνάνθρωπο. Με τα έργα του διαψεύδει τη λογική του εγωκεντρικού ανθρώπου. Ο εγωκεντρικός άνθρωπος νομίζει ότι όταν δίνει πτωχεύει, ο άγιος δείχνει ότι ο άνθρωπος πλουτίζει όταν προσφέρει στους άλλους. Ο άγιος προσφέρει αγάπη σε όλους τους ανθρώπους, χωρίς καμμία απολύτως διάκριση. Κάθε άνθρωπος είναι ο πλησίον, ακόμη και αυτός ο κατήγορός του. Ο Άγιος Λάζαρος είναι ο φίλος του

Θεού που κατανόησε τον θείο λόγο και τον εφαρμόζει ελεύθερα, χωρίς κανένα εξαναγκασμό. Στην εποχή μας, εποχή της βίας και της αποξένωσης, του ατομικισμού και της μαζικοποίησης, σε έναν κόσμο που σε άλλους στερεί το ψωμί, σε άλλους την ελευθερία και σε άλλους το νόημα της ζωής, μόνη ελπίδα του παραμένουν οι άγιοι, οι κεκρυμένοι δίκαιοι του Ευαγγελίου, οι οποίοι μυστικά και αθόρυβα σώζουν τον κόσμο, γιατί κλείνουν στην καρδιά τους το μυστικό της αναγέννησης όλων των ανθρώπων και έχουν την δύναμη που θα θεμελιώσει επιτέλους την αλήθεια στον κόσμο. Ας παρακαλέσουμε λοιπόν και τον Άγιο Νεοϊερομάρτυρα Λάζαρο να μας αξιώσει όλους όσους τιμάμε την μνήμη του, της χάριτος του Κυρίου και της απολαύσεως των αρρήτων αγαθών της Ουρανίας Βασιλεία Του. Αμήν.

Απολυτίκιον.

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

Ιερόαθλε μάρτυς Υψίστου, Λάζαρε, ο κατασβέσας καμίνου το πύρ αιμάτων ροαίς, των τιμίων σου έσχατοις εν τοίς έτεσιν, ως Μαντινείας φως λαμπρόν, και Τριπόλεως φανόν, υπέρφωτόν σε τιμώμεν, και εκζητούμεν σήν χάριν, οι εν πυρί παθών καιόμενοι.

Κοντάκιον.

Εκ του χειρογράφου.

Ήχος β΄. Τοίς των αιμάτων σου ρείθροις.

Τοίς των δογμάτων σου λόγοις ω Λάζαρε, τους εναντίους τελείως νενίκηκας· Θεός σοι το κράτος δεδώρηται, και εβεβαίωσας πίστιν εν άπασιν· αυτός γάρ υπάρχεις το στήριγμα.

Μεγαλυνάριον.

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια.

Χαίροις, ιερόαθλε θαυμαστέ, άρτι εν Τριπόλει κατασβέσας πυρός ορμήν και αισχύνας στίφη απίστων παρρησία τη σή στερρά, μαρτύρων κλέϊσμα, Λάζαρε.

Πηγή: pemptousia.gr